

FARUL CRISTIAN

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul V. No. 13

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.

1 Iulie, 1937

INTÂLNIREA CU ISUS

De Dănilă Pascu

nicia și pe Isus, dar numai după ce își va fi saturat potha ochilor și a inimii pe acest pământ. N'a voit să se hotărească și să se predea lui Dumnezeu și și-a pecetluit restul vieții și veșnicia în mahnire.

II.

Pilat, guvernatorul roman, întâlnește pe Isus, aude despre adevăr, pacat, și despre o altă împărăție al cărei împarat sta în fața lui, și i se pare tot atât de minunat încât caută să se atașeze Lui. Dar i se cere și lui „un singur lucru”: să afirme adevărul și să rămână lângă Isus, orice fel de urmări va avea de suferit aici pe pământ. Dar Pilat n'a făcut acest lucru și și-a pecetluit restul vieții și veșnicia cu chinul pe care nu l-a putut spăla cu apă.

III.

Dar au fost alții ca Zacheu, Eunucul, Samariteanca și cu ei „norul de martori”, cari l-au întâlnit pe Isus și nu l-au mai părăsit. Zacheu, vameșul păcătos, a întâlnit pe Isus pe drumul mare, l-a ascultat și a plecat cu El acasă și în viață fericit. Eunucul l-a întâlnit pe Isus în pustiu, l-a ascultat și a plecat spre țara lui neagră și arsă de soare, bucurându-se de prezența Lui. Femeia adulteră întâlnește pe Isus la fântâna lui Iacov, primește dela El fericirea ce conținea toate bucuriile după care sufletul ei tânjea. În stăpânirea fericirii, fuge în cetate să aducă oameni la Cel ce i-a dat viață.

IV.

Așa a fost cu cei de atunci și tot așa este și cu tine, scumpe cititor. Viața ta este săracă de liniște, de bucurie, de siguranța unei veșnicii, și ca să fii bogat în acestea, vino să întâlnești pe Isus. Dar

vino pregătit să-l o spu accasta Lui, apoi să-l ascuți și să-l urmezi. vei trece, țara mnașă, prin saracie, necazuri, dar vei avea ariatură pe Cel ce îmștește marea, satura pe cei hămanzi și mânduiește pacatoșii cari se incred în El. Una din întâmirile cu Isus a iost acea a ucenicilor. Prea adeseori, acei cari au cantat candva din inima cantarea: „O scumpa zi când te-am primit, Isuse, Salvatorul meu”, sunt triști, nu canta, nu gasesc nici o placere în tovarașia credincioșilor și viața lor se aseamana cu o zi noroasa, posomorăta, orfană de razele binefacătoare ale soarelui, cari fac viața roditoare și vie. Oare ce cauzaza aceste clipe negre? Să mergem, să întrebam pe Isus.

Era într'o după masă de Dumineca, când, în Ierusalim, străzile gemeau de lume, iar pe drumul ce urcă și coboară șerpuiind printre dealurile din jurul Cetății, spre soare-apune, mergeau catre Emaus doi credincioși triști la vorbă, la față și în suflet. Când Isus se apropie de ei și-i întreabă, ei răspund că motivul durerii lor este falimentul unor speranțe pe cari le nutreau. Cunoscuseră, pe un Isus din Nazaret, crezuseră în El și își legaseră de El cele mai mari speranțe, cari constau în restatornicirea unei glorie apuse a lui Israel. Ei speraseră să vadă lângă Isus legiuni de Evrei, cari vor alunga pe Romani, să vadă din nou strălucind tronul și sabia lui David, să vadă din nou hotarele largi și tari între cari fiii lui Avraam să ajungă vestiți și temuți până la mari depărtări. Dar în loc de acestea l-au văzut pe acest Isus mort, pus în mormânt și în urmă au auzit că a dispărut. Auzind acestea, Isus i-a numit nepricepuți și

(Continuare în pag. 4-a)

ltim; apn r se aie e în tepl a și ouns anul V. No. 13 Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20. 1 Iulie, 1937 Intâlnirea cu Isus a rezul tdeauna un efect notariilor, ountare viața celui ce a avut evede o asemenea întâmrire, și a și vespre cele doua mari veșni- în a Luminii sau a întunerecu- să v. a fi a fost atunci când a trăit stăptot așa e acum, când darda- ca temene vin țafa în țafa cu și va cu Auevarul, cu veșnicia. oarece o întâmrire cu El poa- ace fericirea de a te face si- e viața veșnică în raoul lui ezeu, ar trebui să uam ha- a El până se zice „astăzi - ebu să vegniem ca inimile e sa nu ne înșelate de Cel sa poată înțeleg și însuși cui și lumina cari totdeauna Prind un El. I. un amurg de vară, după o cel grea și obositoare, Isus se ea sa plece, cand vazut un lin i stram rugind dealungul ată în spre El. — „Invațatoru- înăi așteapta puțin!” Cand ai Sinea i-a tacut loc ca sa a- igure la Isus, el își pieca genu- e și pulbera străzii, în mijlo- schi, și umii curioase, privi pe a stăpt în față și întreabă: „Te fânt ca să moștenesc viața veș- i alt. Privindu-l, Isus și-a des- inima larg și i-a răspuns: „In- gur lucru îți lipsește. Du- ai pvinde tot ce ai... dă la să- u o apoi vino și urmează-Mă”. a ca bea cu o dragoste deosebi- iatului acest tânăr, dorea să-l ducă - po- nă, pas cu pas, până în ce- ebul Tatăl, dar tânărul a ple- it și pul, s'a sculat și s'a dus ciun răspunse, pe calea pe cânt venit, mahnit în suflet. Și tă a mai întors niciodată. Ar fi nimă meargă în cer cu inima Am e viața aceasta și tot ce se eod un pe pământ. A dorit veș-

Farul Creștin

revistă religioasă

Anul V. No. 13 1 Iulie 1937
Apare de două ori pe lună.

Abonamentul:
Pe an 50 lei, pe 6 luni 25 lei.
In străinătate dublu.

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.
Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4.

DELA REDACȚIE

Ne bucurăm că unii frați au răspuns la apelul nostru și ne-au trimis deja o mulțime de abonamente noi. Le mulțumim. E o ocazie bună aceasta la jumătatea anului ca odată cu reînnoirea abonamentelor, să se facă abonamente noi. De aceea rugăm și pe alți frați să se folosească de această ocazie să lupte a câștiga abonamente noi.

Urcarea prețurilor a lovit și în revistele noastre. Hârtia s'a scumpit mult, la fel și tiparul. Bugetul nostru a fost lovit greu de această scumpire a tipăririi folior. Cu toate acestea, făcând mare economie, vom putea scoate revistele fără să fim siliți a urca prețul abonamentului.

La congresul dela București din 31 Iulie—2 August va fi o minunată ocazie ca să ne predați abonamente noi și reînnoiri a celor vechi, fără spese poștale. Noi vom fi acolo, gata să le primim.

Publicăm în altă parte a FARULUI despre plecarea fraților la congresul din București. Mai adăugăm aci, că Direcția Căilor Ferate a anunțat că se poate călători în anumite părți ale țării cu **BILETE CIRCULARE**. Interesați-vă la gări ca să vedeți dacă vă puteți folosi de aceste bilete circulare. Ele dau reducere până la 70 la sută.

Ceice își neînnoiesc abonamentele sau cer schimbarea adresei, sunt rugați să ne trimită și numărul dinaintea adresei pe care le merge foaia.

MAHALAUA POCĂIȚILOR DIN IAD

...orice pom, care nu face
dă bună, va fi tăiat și aruncat
în foc. Matei

Este o părere greșită a crede că, pentru a scăpa de pierzare veșnică, de iad, este destul să nu ucizi, să nu furi, să nu comiți adulter, etc. Sau mai bine zis ești cu totul greșit când crezi că păcatul se comite numai atunci **când faci** ceva și prin fapta savârșită ai atinge **rău** pe aproapele sau pe Dumnezeu. Fără îndoială, asemenea fapte, ca cele de mai sus, sunt păcate pedepsite de legile pământestii și de Dumnezeu, dar în iad se vor întâlni bărbați și femei cari n'au înjurat, nici n'au mințit și cari au avut o căsnicie curată toată viața.

Domnul Isus a vorbit de multe ori despre împărăția lui Dumnezeu și despre iad, arătând clar cine va moșteni prima și cine va fi trimis în a doua. Când a vorbit despre aceste două mari realități, a folosit în cele mai multe cazuri, parabole cari ilustrau adevărul pe care voia să-l descrie. Astfel vorbește despre casa de nuntă unde au fost primiți cei vrednici, despre o cina mare unde aveau loc oameni îmbrăcați într'un anumit fel. Apoi vorbește de temniță, de întinericul de afară, etc.

Dar în cele mai multe cazuri, când Isus vorbește de vinovația celor ce merg în iad, pomenește păcatele lor blestemate, nu ca și constând într'o activitate păcătoasă, cum ar fi omorul, furtul, etc., ci ca fiind comise printr'o pasivitate păcătoasă. Adică **prin lipsa** unei lucrări frumoase și sfinte. Noi nu credem și nici nu predicăm o mântuire prin fapte, dar credem într'o mântuire care produce o viață bogată în fapte frumoase.

Astfel Domnul Isus ne spune minunata pildă cu cele **zece fecioare**. Erau de aceeași vârstă, aveau aceeași îmbrăcămintă, aceleași lămpi. Dacă le-ar fi privit cineva pe când se duceau să aștepte pe mire, n'ar fi putut distinge pe cele înțelepte dintre cele nebune. Totuși Isus ne spune că cinci din ele au fost nebune și au rămas afară în plâns și tânguire. Nu pentru că ele ar fi furat, ar fi mințit sau ar fi fost stricate, ci au rămas afară pentru un lucru **care trebuia făcut și ele nu l-au făcut**. Ele nu și-au cumpărat uleiul.

Parabola cu talanții. Rege chemat trei supuși despre care a fost convins că sunt cinstiti, s'a înșelat în această privință, tuși Isus ne spune că, venințele să le ceară socoteală, cel primit un talant, și care era s'ier atât de cinstit încât trezi și noapte, ca nu cumva să pară banul stăpânului, — a legat și aruncat în iad. Decă acest serv n'a fost mincinos, hoț sau vreun altfel de păcătos, vina lui a constat **în ceva ce făcuse și trebuia să facă**. El n'a lucrat cu talantul, nici n'a dat schimbătorilor ca să-i avenge. Și Isus arată că această nă a fost atât de mare încât a tras în iad.

Cel ce nu și-a cumpărat o nă. Isus a pominit de nuntă lui de împărat printre invocații, căruia a venit unul fără haină potrivită acelei serbări. El n'a purtat în casă obraznic, poate nu s'a mișcat de pe scaun, dar a fost aruncat afară, pentru că **îmbrăcat** haina potrivită pentru aceea ocazie.

Judecata din urmă. Când a descris judecata din urmă, despărțirea oamenilor în două bere, așezați la stânga și la dreapta, a spus celor din stânga: **ceți-vă blestematiilor...** nu o trucați ați furat, înjurat, mincinos, etc... ci, pentru că n'au avut hrană celor flămânzi, îmbrăcați minte celor goi, mângâiere întristați, etc... Adică n'au făcut ceea ce trebuia să faceți.

Moise și moartea lui. Chiar și în Testament păstrează explică adevărul rostit de Dumnezeu. Moise a fost cel primit de Dumnezeu, a fost cel mai blând, cel mai credincios om din toate acestea el nu poate să rămână în Canaan. Nu pentru o faptă pe care ar fi comis-o, ci pentru **faptă bună pe care n'a făcut**. Dumnezeu îi spune: „A fost când ați stat la Meriba, și trebuia și puteai să mă preamni și să faci ca tot poporul să se de bucurie în onoarea Mea, pentru că n'ai făcut-o această buie să mori pe munte, să intri în pământul făgăduit”. Moise a murit acolo.

(Continuare în pag. 6-a)

Martirajul primilor ucenici

De: L. L. Sezonov

„Ferice de cei prigoniți din
pricina nepravății”.

Primul martir a fost însuși Au-
rul credinței noastre, Domnul
Iisus Hristos. Încă din copilărie, im-
pulsivitatea Lui s'a deslănțuit, ca o fur-
nă violentă și pe neașteptate, o
persecuție puternică și bine or-
ganizată, condusă fiind de stricatul

ge Irod cel mare. De
sănci și până la cruce,
Iisus a fost într'un mod sis-
matic și continuu urmărit,
gărit, încolțit, ispitit și
prigoniți, când de oameni,
când de mai marii poporu-
lui. După ce a umblat pe
pământ vreo 33 de ani și
măturat, făcând numai bine,
unul dintre ucenicii Lui îl
prinde pentru 30 de arginți.
Iisus, lațat prins de oameni, Isus,
la 18 ceasuri, este arestat,
bătut, comandat, execu-
ționat prin răstignire și înmor-
țântat.

„Suferințele Mântuitorului
Iisus, atât înainte cât și
după cruce, sunt de nedescris.
Răni, ranele deschise și in-
ferabile, razele fier-
cânte ale soarelui, batjocu-
rile și păcatele
armate îl striveau atât de
mult încât la un moment
de timp un strigăt de groază a
ieșit din gura lui: „Vădubul, al cărui
nume nu a ajuns până la noi:
numele Dumnezeului Meu, Dumne-
zeul Meu, pentru ce m'ai
răstignit?” Vieța Sa plină
de lepădări de sine și fapte
deosebite, a trebuit să se sfâr-
șească într-o moarte de jert-

El a trebuit să bea pa-
răul până la fund. Isus,
martirul suprem, asemenea
unui păstor bun, și-a dat
viața de bună voie și ne-
cruțat de nimeni, pentru oam-
eni și pentru mântuirea al-

Vieța și moartea lui Isus a
fost după planul de mântuirea
de Dumnezeu.

Dar „a treia zi” după Scripturi,
Iisus înviează din morți. În felul a-
sta s'a percetluit adevărul e-
ste că, chiar cele mai crude și
sângeroase prigoniri nu sunt
stare să oprească și să împie-
dicesc răspândirea adevărului lui
Iisus Hristos. E drept, Adevărul poate
fi un moment dat să fie urit, ca-
mănat, vorbit de rău, prigoniți,
stigmatizat și îngropat chiar într'un
ormânt, sigilat și păzit de oameni,

dar „a treia zi”, adică, mai curând
ori mai târziu, va ieși mai viu,
va străluci mai puternic și mai
glorios.

În legătură cu prigonirile Domnul
nostru, care le a prezis și în a-
celași timp a binecuvântat pe cei

noi, adică nu vă îngrijați de fe-
lul cum trebuie să vă apărați, etc.,
ci credeți-vă în prezența Duhului
care este în voi; fugiți într-o altă
cetate, adică nu dați buzna peste
locuri de persecuție numai de dra-
gul ei; și propovăduiți de pe ac-
periușul caselor, adică în to-
tul persecuțiilor, datorită de
a mărturisi pe Domnul să
nu fie scăpată din ochi; în
sfârșit, nu vă temeți de cei
ce vor să vă ucidă trupul.

Moartea lui Ștefan

Ștefan a fost unul din cei
șapte slujitori ai primei bi-
serici creștine din Ierusalim.
El a fost ales să împartă
pâinea la văduve și la cei
săracați. Dar Ștefan nu s'a
oprit numai la acest servi-
ciu umil, ci sa dus la Evrei
să le dea și din „pâinea
vieții”. În timp ce predica
pe Isus, oameni răi la su-
flet, dar foarte religioși,
l-au acuzat pe Ștefan de
„hulă împotriva lui Moise
și împotriva lui Dumnezeu”,
adică cum am zice astăzi,
de vorbirea de rău a reli-
giei strămoșești și de rătă-
cire. Cu toate acuzațiile ne-
drepte, Evreii n'au putut să
închidă gura lui Ștefan. At-
unci unul dintre teologii
pe față, probabil Saul din
Tars, s'a sculat în picioare
în fața Soborului și a zis:
„Fraților, lăsați-l pe mâna
noastră, că îi vom astupa
noi gura cu pietre”. Zis
și făcut. Ștefan este scos a-
fară din Ierusalim, desbră-
cat de hainele mai de seamă
și, în fața reprezentan-
ților religiei, ucis cu pietre.
Martirul, când primea pietre

le-a dat îndărăt „pâine”. Ștefan
a ingenunchiat, în timp ce oamenii
aruncau cu pietre înrânsul, și cu
glas tare, s'a rugat: „Doamne, nu
le ținea în seamă **păcatul acesta**”.
Prigonirea religioasă este un pă-
cat de care Dumnezeu toldează
cine seamă.

Moartea de martir al lui Ștefan
este foarte importantă de ținut
mintă. Întâi, pentru că el a fost
primul creștin care moare pen-
tru credința lui în Iisus Hristos. Al
doilea, pentru că moartea lui Ștefan

(Continuare în pagina 4-a)

Ștefan ucis cu pietre

ce le vor suporta, ne-a lăsat câte-
va sfaturi cu privire la felul nostru
de purtare în timpul lor. În Matei
cap 10:16-28, El ne spune urmă-
toarele: întâi, să fim înțelepți ca
șerpii, adică să fim prudenți, pre-
cauți și să înconjurăm prigonirea
zădărnice; al doilea, să fim fără
răutate ca porumbeii, adică nevi-
novați, simpli și să suferim din pri-
cina Lui și nu din pricina noastră
sau a prostiilor noastre; al treilea,
să nu vă îngrijați, gândindu-vă
cum sau ce veți spune în fața au-
torităților, că Duhul va vorbi în

a fost un semnal pentru Iudei de a deslănțui o persecuție generală contra creștinilor. Această persecuție a făcut prăpăd în Biserica din Ierusalim. Casele creștinilor au fost percheziționate, creștinii, atât bărbați cât și femei, bătuți, arestați și alungați din oraș. În urma acestei persecuții generale, din cei 7000 de membri ai bisericii din Ierusalim, numai cei doisprezece apostoli au rămas în oraș. Ei asemenea căpitanilor de vapor, au rămas în locurile lor de comandă până în ultima clipă. Cei ce se împrăștiaseră, mergeau din loc în loc și propovăduiau pe Isus. Astfel, flacăra creștină a fost dusă până la Antiohia și Damasc.

Cei doisprezece apostoli

Biblia nu ne vorbește mult despre apostoli și despre lucrul lor după Rusalii. Chiar cartea „Faptele Apostolilor” nu se ocupă cu faptele tuturor apostolilor, nici cu toate faptele lui Petru și Pavel, pe care îi descrie mai pe larg. Dar una e clar că toți apostolii, afară de Ioan, au murit din cauza prigonirilor. Ioan a murit, se zice, la adânci bătrânețe, după ce, pentru credința lui în Isus, a fost adeseori prigonit, întemnițat, bătut și exilat pe insula Patmos.

Petru. După înălțarea la cer a lui Isus, Petru ajunge o stâncă de granit de care se sparg toate valurile prigonirii. După ce este arestat de mai multe ori, este biciuit și amenințat de Sobor. Irod, ca să facă placul Iudeilor, aruncă pe Petru în închisoare, dar Domnul îi face scăpare. După ce Petru desfășoară o vie activitate, scrie epistoale, vizitează pe frați, evanghelizează pe Iudei, este din nou arestat și omorât prin răstignire, la cererea sa, cu capul în jos.

Toma. El a lucrat în Partia de unde apoi a plecat în Persia și a călătorit până în depărtata Indie. Acolo, departe de ai săi tovarăși, dar aproape de Domnul, Toma a fost omorât, aproape de Bombay, străpuns de o suliță. Într'adevăr Toma care a fost primul în necredință, a ajuns să fie primul în credință.

Filip. El a lucrat în Asia Mică prin Frigia și în Heliopolis între oameni foarte stricați, cari se închinau la un șarpe. În urmă propovăduitorii lui Filip mulți s'au întors la Dumnezeu și șarpele a fost nimicit. Dar o răscoală a fost pusă la cale de cei rămași în păgânitate și Filip a trebuit să pe-

celtuiscă cu moarte de martir ceiaze a predicat.

Andrei, fratele lui Petru, a predicat în Edesa unde însă, a fost arestat și condamnat la crucificarea. Andrei, auzind sentința de condamnare, a răspuns cu îndrăzneală că nu se teme să moară pe cruce pentru că crucea lui Isus a predicat-o. Soldații l-au luat și l-au prins pe cruce, dar nu cu ajutorul cuielei, ci legat fiind cu funii, ca moartea să-i vie mai încet și suferințele să fie prelungite cât se poate mai mult.

În această stare chinuitoare trei a stat atârnat două două nopți în care timp nu a vorbit despre Domnul Isus, cătorilor, care se opreau să vească.

Despre ceilalți apostoli nu nimic precis. Nu știm cum de au lucrat. Dar știm că au murit moarte de martiri și au ajuns, cum zice Pavel, pe care sunt zidiți oamenii casa lui Dumnezeu.

În numărul viitor: Viețile moartea Apostolului Pavel.

INTÂLNIREA CU ISUS

(Urmare din pag. 1-a)

zăbavnici a crede ce spun Scripturile. Le-a amintit din nou cele spuse altădată, începând de la Moise, proorocii și apoi realitatea învățătorilor Lui din viață. Ucenicii ascultând, văd din nou pe Isus, sfânt, Omul suferințelor, Marele iertător de păcate, Prințul păcii, Împărăția fără tunuri, săbii și coroane pământești. Văzându-l din nou pe acest Isus le dispare tristețea și îi ia locul Isus, bucuria și zelul de a spune și altora despre El.

Motivul care face de copiii lui Dumnezeu să plângă cu amar este prea de multe ori spulberarea speranțelor pământești de cari și-au legat sufletul. Prea de multe ori ucenicul lui Isus uită că El a spus: „Ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri”. De multe ori bucuria noastră se leagă de familia noastră, de succes parțial, de tovarășia frățească, etc... Și acestea de atâtea ori dau faliment, iar noi plângem pe ruinele acestor cetăți de hârtie. Dar procedeul Domnului Isus cu ucenicii ne spune că această stare e cauzată în general de înșoiala cu care tratăm Cuvântul lui Dumnezeu, de slăbiciunea noastră de a căuta mai întâi ale noastre și apoi ale lui Dumnezeu. Corul e frumos, muzica plăcută, venirea la adunare folositoare, dar numai atunci sunt binefăcătoare pentru suflet când el trăiește lângă Cuvântul lui Dumnezeu în fiecare clipă.

V.

O altfel de întâlnire cu Isus este **întâlnirea credincioșilor vi-
novați cu El.** Da, credincioșii cari au păcătuit, trebuie să se întâlnească cu El. Copiii lui Dumne-

zeu nu pot să se piardă. El spus: „Nimeni nu le va sădi din mâna Mea”. Ei nu pot să se păcătuiească. Ioan însă, ne ne: „Dar dacă păcătuiește o avem Mijlocitor pe Isus pe cel neprihănit”. David se temea să păzească de păcat, dar îl auzi Ps. 51 cerând iertarea de păcat, pe care nici când n'ar fi zut că-l va putea comite. El mai degrabă s'ar fi lăsat să rug, decât să creadă că se va lepăda de Isus, și că ar minti. Și totuși îl vedem gând după zid. Da, Petru a un mântuit care se silea să iască drept și totuși a păcătuit. Acel creștin care crede că poate face ce a făcut David Petru, nu a cunoscut nicicând Dumnezeu. Sufletul unui copil lui Dumnezeu nu poate zădărnici gândul de a păcătui. Dar ori plâns Petru după zid, a trisă vină să întâlnească pe Isus în față, să recunoască picioarele lui Isus, că e slab, să vadă, că nu este mai bun decât ucenicii și să-i mărturisască Domnului că el totuși îl iubește și e gata să meargă pentru temniță și la moarte. Isus l-a iertat și Petru a plecat după El. Petru l-a urmat în viață, în moarte și este cu ceruri. Cititorule, nu ești și tu creștin vinovat? Isus dorește să te întâlnească. El a promis că te va lăsa să te pierzi. El a spus că este Păstorul care a plecat după oaia rătăcită și nu se întoarce până nu o găsește. Isaia spune despre El că „mucul care abia începe să meargă, nu-l va stinge și trăsdrobită nu o va frânge”.

„Iată El se roagă”

Viața de rugăciune a lui Isus

de Dr. Dvod. Tr. de D. Pasca

oară
uă
nu
Isu
1 să
făcut atâtea lucruri minunate
i n'r'un timp atât de scurt ca și
umis Dar nici n'a trăit nu alt om
că te să fi cheltuit mai mult timp
și rugăciune ca și Isus. Sau mai
l, te zis, nici un om n'a făcut mai
multe lucruri decât Isus, deoare-
niciun alt om n'a întrebuințat
viețta timp pentru rugăciune ca și
vel. Luther obișnuia să spună:
rugăciunea și hrana nu consti-
e o zăbavă sau o piedecă în
lătorie”. Cu cât mai mult timp
petrece un lucrător spiritual
rugăciune, cu atât mai ascuție
r fi uneltele lui.

a să
citire serioasă a Evanghelii-
ot să ne va convinge în mod izbi-
i, ne cât de mult timp a întrebuin-
te c El pentru rugăciune și gân-
s pe. Pentru Isus, rugăciunea n'a
teat un simplu obicei sau o cere-
auznic, ci ea a fost experiența cea
mai adâncă și mai reală.

ar
Repetarea de spațe lungi, fără
teles, prin colțurile străzilor, de
t tre Fariseii fățarnici, a fost
se adarnată de El. Aceasta nu
ar rugăciunea adevărată.

m Pentru Isus rugăciunea însem-
ru a o tovarășie cu Marele Tată.
a rugăciunea forma mijlocul pen-
păc „primirea lucrurilor din par-
că lui Dumnezeu”. Rugăciunea
că servit ca loc de scăpare din
lețiile vieții. Rugăciunea a plă-
it mișcările Impărăției, a ales
apostoli și a întemeiat biseri-
ori Rugăciunea a fost scutul ca-
a tr L-a apărat de săgețile otrăvi-
are ale inamicului până la în-
mirea vremii, când s'a vărsat
upra Lui cu toată furia. Ruga-
iunea a fost puterea care L-a
egătit pentru clipele cele mai
ele din viață.

Isus și-a început misiunea Sa
blică prin rugăciune la bote-
l-a Sau (Luca 3:21), și a terminat
u această misiune printr'o cerere în
mijlocul agoniei pe cruce. Tot
pupul vieții, a fost purtat pe ari-
le rugăciunii. Rugăciunea l-a
sumat o mare parte a puterii
reșnegat Sale.

is Isus a întâmpinat fiecare atac
l a dușmanului prin rugăciune.
ca rugăciunea L-a susținut și L-a
zit de sălbăcia pustiului și de
ria ucigătoare a luptei care a
lat timp de patruzeci de zile și
n care a ieșit biruitor. Rugăciu-
na L-a păzit și întărit în decur-
l atacului din Ghetsemani,

când, încovoiat, apăsător și aproape
frânt de povara păcatelor lumii,
a strigat: „Să treacă acest pahar!”
Rugăciunea l-a fost totdeauna
mijlocul prin care a primit pute-
re necesară, cu care a putut în-
vinge pe Prințul întinericului și
al Fărădelegii.

Rugăciunea a fost pentru Isus
un act și o atmosferă. În ea a
trăit. S'a mișcat și și-a avut fiin-
ța. El a întâmpinat toate greută-
țile vieții și a învins toți vrăjma-
șii prin puterea rugăciunii. Ade-
seori „El se retrăgea” în singură-
tate și și așternea sufletul înain-
tea lui Dumnezeu, cum își așter-
nea odinioară Gheleon valul de
lână înaintea lui Dumnezeu ca să
fie umplut de roua cerului. Golu-
rile spirituale de azi vor fi um-
plute dacă suntem gata să parti-
cipăm la un studiu al rugăciunii
cu Domnul Isus. O cercetare se-
rioasă în viața creștinilor ne va
cousănge despre viața de rugăciu-
ne. Și rugăciunile noastre sunt
lipsite de duh. Această lipsă de
rugăciune s'a răspândit între pre-
dicatori, diaconi și membri. O
parte prea mare a poporului Dom-
nului comite păcatul de care Sa-
muil îl roagă pe Domnul să-l fe-
rească, adică de a nu se ruga
unii pentru alții și pentru întreaga
lume (I Samueli 12:23). Dum-
nezeu se miră că în cele mai cri-
tice momente, prin care trece lum-
nea, „nu se găsește niciun mijlo-
citor” (Isaia 59:16).

Bisericile muncesc, se ostenesc
luptându-se, aproape până la is-
toavirea nervilor, ca, apoi, să se
îstrebe măhniți, pentruce nu se
vede mai mult succes. Dumnezeu
răspunde: „Voi poftiți și nu aveți,
ucideti, pizmuiti și nu izbuiți să
câpătați; vă certati și vă luptati
și nu aveți, pentrucă nu cereți”
(Iacov 4:2).

Dr. John Mott ne spune că pro-
ducem prea multă lucrare crești-
nă, dar prea puțină experiență și
credință creștină. Că tovarășia
sufletului noastre cu Dumnezeu
nu pare destul de adâncă, ca să
ne poată învrednici să facem fă-
ță oportunităților și obligațiuni-
lor ce le întâlnim în lucrul sfânt.
Veacul nostru este acel al masi-
nilor și noi încercăm să lucrăm
pe teren sufletesc, din lipsă de
putere spirituală, prin putere me-
canică (puterea minții). Da, este
cu mult mai ușor să faci organi-

zații, decât să petreci în genușii
în luptă și tovarășie cu Dumne-
zeu.

Nu există o forță mai mare cu
care omul să poată întâmpina pe-
ricolele vieții, decât puterea unei
rugăciuni credincioase. Și nimeni
aitul afară de Domnul Isus nu ne
știe învăța mai bine să ne rugăm.
Vom trece împreună cu El prin
Evanghelie, începând cu botezul
Său și până sus pe Calvar, obser-
vând căile și cuvintele Sale, vie-
țuirea și caracterul Său, locul și
felul cum se prezenta El în rugă-
ciune.

Ca izvor de cunoștință pentru
acest studiu, vor fi cele patru E-
vanghelii, sau mai bine zis Evan-
ghelia descoperită de cei patru
scriitori: Matei, Macru, Luca și
Ioan. Tabloul compus de acești
patru ne arată pe Hristos, cel de-
săvârșit, pe care îl putem vedea
în cea mai înaltă viețuire a Sa,
care a fost viața Lui de rugăciu-
ne. „Rugăciunea este cea mai
înaltă energie de care e capabil
sufletul uman”.

Tablourile de artă sunt repro-
duse în toată frumusețea lor,
printr'un șir lung de fotografii
cari în sfârșit ne dau reproducere
perfectă a originalului.
Aceeași cale o urmează scriitorii
Evangheliei când reproduc cel
mai frumos tablou al tuturor
veacurilor, pe Domnul Isus Hris-
tos. Matei ne arată în Evanghelia
sa pe Omul neprihănit și pe Re-
gele Iudeilor. Marcu descrie pe
Servul credincios al lui Iehova.
Luca ne arată viața curată și
perfectiunea Lui. Ioan ne deschi-
de porțile veșniciei și ne arată pe
eternul Fiu al lui Dumnezeu, care
a fost dela început și prin care
s'a făcut tot, ce este făcut. Acești
patru evangheliști ne dau pe
omul perfect și pe Dumnezeul
perfect.

Vom urmări pașii Lui în Evan-
ghelii având de călăuză pe scrii-
tori, nu ca să auzim ce a spus
El despre rugăciune, nici ce a
învățat în legătură cu rugăciu-
nea, ci vom căuta să vedem ce a
învățat El prin pilda Sa, să ve-
dem ce spunea și ce făcea El în
timpul rugăciunii. O, dacă Duhul
Sfânt ne-ar deschide ochii, ca să
înțelegem ce însemnează toate
acestea, apoi să ne dea o aseme-
nea minte și inimă ca și a lui
Isus!

Din lumea largă

Injuraturile interzise în armata italiană. Subsecretarul de stat din Ministerul de Război, generalul Pariani, a dat un ordin de zi, prin care se interzice injuratul în armata italiană. În toate unitățile se vor afișa plăcarde, în care se arată că injuratul desonorează și e strict interzis, iar contravenienții vor fi pedepsiți.

O nouă religie în Germania. Ministerul de Interne al Germaniei a dat un decret, prin care hotărăște ca „Deutsche Volkskirche”. Biserica germană națională, fondată de dr. Dinter, face parte de acum din confesiunile religioase recunoscute de stat. Această nouă religie nu recunoaște iertarea și răscumpărarea. Recunoaște valoarea lui Isus, dar tăgăduiește că El ar fi fost evreu, afirmând că a fost de rasă germanică. Aceasta religie este o religie care în fondul ei, este păgân.

Anglia pentru tratatele de pace. Răspunzând la o întrebare relativă la tratatul dela Trianon, și la tratatul minorităților, dl Eden, ministru de externe al Marii Britanii, a declarat în fața parlamentului, că guvernul britanic va continua să joace întreg rolul său, pentru aplicarea tratatelor de pace.

Spre o împăciuire în Palestina. Marea Britanie este gata să propună Societății națiunilor, creieră a două state independente în interiorul Palestinei. Statul evreu și arab. Statul evreu s'ar întinde dela granițe Siriei la Nord, până la Gaza, spre Sud. Cel arab ar cuprinde Palestina Inferioară Gaza, Marea Roșie, Regiunea Betteiem și Ierusalim ar deveni o zonă Internațională sub protecția Angliei.

Neorecire la Moreni. La Moreni s'a întâmplat o groaznică explozie la sondele de petrol. În urma exploziei au murit patru persoane, și câțiva răniți.

Luptele din Spania. În Spania, luptele bătăuie cu furie și de o parte și de alta. Zilele trecute, în urma unui accident de avion, și-a găsit moartea sufletul armatei naționaliste, generalul Mola. Naționaliștii se apropie tot mai mult de capitala bascilor, Bilbao. Este vorba că în această oră sunt 50.000 de soldați basci, cari vor să apere orașul până la ultimul soldat. Italia și Germania și-au reluat locul în controlul coastelor spanio-

le. Se știe că aceste două țări sau retras dela control, datorită avioanelor guvernului spaniol, care au atacat vasele germane și italiene cari făceau controlul.

Neînțelegerile dintre Papa și Hitler. Se știe că între conducătorii actuali ai Germaniei și Papa dela Roma, în ultimul timp au izbucnit neînțelegeri grave. Cauza acestor neînțelegeri se pare a fi dorința Papei de-a se amesteca în afacerile interne ale conducătorilor Germaniei.

Dr. James Kelly, secretarul general al asociației școlilor Duminecale din Londra, a făcut o vizită prin Cehoslovacia, unde a avut mai multe conferințe cu conducătorii bisericilor cari sunt interesate în școlile Duminecale. Înainte de a părăsi țara, el a fost primit într-o audiență de președintele republicii Cehoslovaciei Dr. Beneș. Speram că Dr. Kelly va veni la toamnă și la noi în România, unde va vizita mai multe biserici interesate în școlile Duminecale.

Vizitele politice din ultimele zile. Țara noastră a avut fericirea ca să salute în zilele trecute ca oaspeți, pe președintele Poloniei, vi pe ministrul ei de externe. În ultimul timp, prietenia dintre țara noastră și Polonia a fost aprofundată prin vizita ce a făcut-o în Polonia Mihai, Marele Voevod de Alba Iulia apoi președintele lor la noi, și acum se fac mari pregătiri pentru primirea ce se va face Majestații Sale Regelui Carol II, cu ocazia vizitei pe care o va face în curând în Polonia.

Milan Hedza, prim-ministrul Cehoslovaciei deasemenea ne-a vizitat, și împreună cu dl prim-ministru Tatărăscu, au avut o consfătuire pe Dunăre, cu dl Stoianinoviici, prim-ministrul guvernului jugoslav.

În Rusia s'a descoperit în rândurile armatei un complot, care urmelte împotriva conducerii actuale a statului Rus. Printre acuzați au fost și Mareșalul Tuhačevsky împreună cu alți generali de seamă ai armatei rusești. Ei au fost degradați și condamnați la moarte prin împușcare, care s'a și executat imediat.

D. Nicolae Titulescu a ținut în Anglia mai multe conferințe înaintea publicului Englez, precum și înaintea parlamentarilor englezi. Apoi venind dela Paris, s'a

oprit la Praga unde a luat contact cu oamenii de stat ai slovaciei. Dela Praga, va merge la Bratislava unde va ține conferință.

Guvernul Blum din Franța a căzut. El fusese condus de un evreu.

Orașul Bilbao a căzut în mâinile naționaliștilor spanioli.

Mahalaua pocăiților din

(Urmasare din pag 2-a)

E natural ca toți vinovații și ce păcate, fie cât de semănate, să meargă în iad, din cele de mai sus reiese că în acel iad, unde sunt hotărâți gașii, mincinoșii și desfrânații vor merge și pocăiții cari s'au căit de aceste păcate și nu le fac, dar în a căror viață nu s'au sesc nici alte fapte bune.

Domnul Isus a venit să te salveze, ca o viață care ne va servi de exemplu, ca să o trăim și noi. „Tatăl Meu lucrează și Eu lucrez”. Iarși: „Lucrați până la ziua”. Tot El a spus: „Căutați întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea voastră nu vă va lipsi”. Dacă dreptatea voastră nu vă va lipsi, înțelegând că dreptatea voastră nu este dreptatea Cărturarilor Fariseilor, cu nici un chip nu vă va lipsi în Împărăția lui Dumnezeu. Isus a venit și a trăit pentru a ne învăța să trăim în pace și înțelegere și activă participare la viața lui Dumnezeu. Isus a venit să ne salveze de la moarte și ne-a chemat să mergem pe urmele Lui. Isus a venit să ne salveze de la pierdere, să ne salveze de la mântuirea căreia a dat tot ce are, chiar și viața. Și ne-a chemat să mergem pe acest drum putem să ne salvăm și noi în ceruri.

Cititorule, ce crezi tu? Unde e locul tău? Lumânarea se arde când arde, sarea se dizolvă când dă gust, dar viața ta este cauză lui Hristos? Viața ta se lărgeste și se înmulțește? Isus a spus: „Nu vă lăsați să vă rădăciți în vânt care ar trebui să ne pușcă gânduri: „În ziua aceea mulți vor zice Doamne, Doamne... voi răspunde: „Duceți-vă în Mine, nicidecum nu v'am cunoscut”.

Viața acestora a constat din vorbărie și lui Isus îi trecea prin cap să vorbească. Cu toate acestea, nu vorbește. Cu toate acestea, spune: „Deșteaptă-te din somnul în care dormi și te va salva Hristos”.

DE PE OGORUL EVANGHELIEI

Important

zilele de 31 Iulie și 1—2 August se va ține la București Congresul Regional al Baptiștilor, la care vor participa cei mai de seamă oameni ai baptismlui în țară, cu președintele Asociației Franțuze Baptiste, Dr. George S. Dett cel mai mare orator și predicator al Americii, numit și „poțelul de argint” și Dr. I. H. Brooker, secretarul Asociației, care a venit și a intervenit pentru libertatea noastră, în multe țări. În ziua următoare acestui congres, se va ține Congresul

al tuturor Bisericilor, Comunităților și Convențiilor baptiste din România, care în acest an va avea o însemnată deosebită, fiindu-se în vedere situația deosebită ce s-a creat pe seama baptiștilor prin noua decizie. Este dorit ca să nu rămână deloc negres nici o grupare baptistă fără reprezentanți. Ar fi de dorit la acest congres să vină cât mai mulți frați și surori să vadă și să asculte oaspeții cari vin la un mare departament.

pentru ca să putem beneficia de mai mare reducere posibilă și de dorit ca să putem plăti și singurii stațiune grupării mai mari. Astăzi, rugăm pe acei frați și surori cari vor veni la acest Congres și se vor aduna în stațiunile de pica-

Arad, Oradea și Timișoara, să scrie o carte poștală ca să vedem dacă putem intra în fiecare stație un număr anumit de persoane, cerute ca să beneficiem jumătate reducere adică să ne putem duce și întoarce pentru suma de 800 (opt sute) Lei. Desigur că la acest mijloc vom recurge numai atunci, când pe vreo stație care nu vom putea beneficia de vreo altă reducere, pe timpul intrării.

Aceste scrisori să ni se trimită la Redacția Farului Creștin, Arad, nr. Fabricii 20 cel mai târziu la sfârșitul (sase) Iulie 1937, deoarece în numărul Farului din 15 Iulie să avem în vedere rezultatul scris în această privință.

La Londra în fiecare Marți din această masă, la orele 5, se ține oră de rugăciune. Mulți bărbați de stat Imperiului între cari și Stanley Baldwin, prim-ministrul, se adună la această oră, ca să se roage pentru bunul mers al națiunii.

La Detroit, Michigan, înainte de douăzeci de ani, se gaseau 5000 de baptiști negri, cari se rugau în două case neincapatoare. Azi, în acest oraș se gasește 125 mii de baptiști negri, cari se închină în 75 case de rugăciune.

Dr. John Luton, din Anglia, predica odată în orașul Yorksire. În mijlocul predicii un om a strigat tare: „Hai să cântăm lauda lui Dumnezeu dela care curg toate binecuvântările”. Apoi a venit să se exprime spunând: „Sunt puțin numai de trei săptămâni și sunt așa de însuflețit încât a trebuit să strig”.

Un om tânăr a întrebat odată pe Henry Beecher, unde ar putea să găsească o ocupație ușoară. Răspunsul pe care l-a primit, a fost: „Singurul loc ușor despre care eu știu, este în groapă”.

În orașul Rochester, s-au ținut 10 zile de evanghelizare, la care au luat parte bisericele baptiste, metodiste, presbiteriene și luterane. Misionarii care au vorbit în timpul acestei evanghelizări, se numește Dr. Kallenbach, care este orb. El nu este numai un predicator mare, ci este un mare solist la trompeta.

Scopul Comunității Baptiste Chineze este următorul: Sa unească bisericele baptiste ale întregii țări, ca unii să poată face împărăția lui Dumnezeu. Scopurile pe cari doresc să le ajungă, sunt următoarele: Sa dubleze în 5 ani numărul membrilor, să împartă un milion de exemplare din Evanghelia după Ioan, să facă o Istorie a baptiștilor din China, să ajute revistele baptiste din China, să deschidă noi câmpuri de misiune și să facă tot posibilul ca Unitatea să aibă un suport propriu.

Serbare religioasă. Frații din comuna Măceș, jud. Cluj, au avut la 6 Iunie o frumoasă serbare a tineretului, care a fost împiedicată cu cântări poezii și predici. Conducătorul programului a fost fr. Ionel Pop.

Conferința cercuală. Frații din județul Timiș, au avut o conferință în biserică din Timișoara, la 23 Iunie. Printre cei ce au luat parte, au fost frații aparținători la Comunitatea Română din Timișoara, și Comunitatea Baptistă din Calea Bihorului 13 dela Arad. Frații prezenți, printre care au fost fr. Socaciu, fr. Ion Truța, At. Pascu, Ioan Olariu din Bucovă,

și-au unit glasul lor de protest cu aceia care l-au făcut înscris către Onor. Minister al Cultelor, precum și cu cei ce au făcut acțiune în conțencios împotriva deciziei Onor. Minister al Cultelor din 21 Aprilie 1937.

D. John Mott, marele conducător al organizațiilor Y. M. C. A. întorcându-se dintr-o călătorie de șase luni, făcută prin Europa, India și întreg răsăritul, a spus că după părerea sa, nu va mai exista un alt război mondial deoarece „Popoarele lumii se tem de pericolele și costurile ce le va arunca asupra lor un asemenea război”. El este de părere că organizațiile pacifiste trebuie să caute cari sunt cauzele războiului.

Un obicei care merită să fie imitat. În America și în alte țări, unde sunt biserice baptiste, au frumosul obicei de a organiza săptămâni pentru evanghelizare. La asemenea ocazie biserica în care se țin aceste întruniri, invită pe cei mai buni predicatori din țară, cari în fiecare seară, cheamă sufletele pierdute la Cristos. Aceste întruniri au avut totdeauna darul de a însufleți biserica unde se țin, aducând totodată mulțime de suflete la mântuirea ce oferă Domnul. Ar fi de dorit ca să vedem acest lucru practicându-se în toate părțile țării noastre.

Direcțiunea Școala Baptiste de Fete, str. Berzei 29, București 2, ne roagă să publicăm următoarele:

Vrem să dăm o scurtă lămurire elevelor ce vor să se înscrie „Școala Baptistă de Fete”, privind în deosebi hrana pe care fiecare elevă vrea și poate să o aducă cu sine de acasă, când urmează să intre în această școală. Fiecare elevă va putea aduce cu sine o provizie din alimente și legumele următoare, după măsura puținței: miere, salami, brânză, cartofi, ceapă, praz, fasole, mazăre, linte, orez, griz, făină de porumb sau de grâu, ouă, nuci, prune uscate, ceai, etc.

Însă vrem să spunem că, în această privință, nimeni nu este obligat să satisfacă această cerință care nu privește pe elevele lipsite de mijloace ce vor putea veni și fără acestea; ci numai pe cele care au puțință. **Să scrieți ce puteți să aduceți.** **Ruby Daniel.**

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Cugetări

Bucuria nu este în lucruri, ea este în noi.

Lenea merge așa de încet încât sărăcia o ajunge foarte repede.

Este înțelept acel om care nu se întristează pentru lucrurile pe care nu le are, ci știe să se bucure de cele cari le are.

Ingrind pe alții nu te albești pe tine.

Fericirea vieții ta e atârnată de felul gândurilor tale.

Nu fuli

„Există două reguli bune”, spune Dr. Henry van Dyke, „cari ar trebui să fie scrise pe fiecare inimă. Să nu crezi niciodată nimic rău despre cineva, până când nu ești deplin încredințat că e așa, din cercetarea ta proprie. Apoi să nu spui nici chiar lucrul acesta niciodată decât atunci când ești absolut sigur că e necesar să-l spui și că Dumnezeu ascultă, în timp ce tu vorbești. Dacă aceste reguli ar fi aplicate, lumea ar fi cu mult mai bună”.

Chiar și Hristos a înviat

Ce făcea Hristos în atelierul Său de tâmplar? Muncea. Citim că era ascultător în toate și creștea în înțelepciune, în statură și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

De aceea nu murmura împotriva sorții. Nu te plânge împotriva greutăților vieții și a pismei oamenilor, împotriva necazurilor pe cari trebuie să le înduri, împotriva oamenilor cu suflet mic și josnic, între cari trebuie să trăiești și să lucrezi. Mai mult decât atât. Nu te revolta împotriva ispitelor, nu te mira că ele îți dau târcoale tot mai mult și nu încetează nici prin silințele tale, nici prin rugăciune. Aceasta este soarta ta. Aceasta este încercarea pe care Dumnezeu ți-o trimite și ea te va învăța să fii bun, răbdător, umil, milos și neîubitor de tine însuși. Nu lovi mâna care modelează chipul lui Hristos, ce încă nu are o formă clară din tine. El va deveni din ce în ce mai frumos în timp ce tu nu observi și fiecare atingere a ispitei adaugă ceva la desăvârșirea lui. De aceea locuiește printre oameni. Nu te retrage, ci trăiește în mijlocul necazurilor, greutăților și piedecilor.

Evanghelia nu minte

„Nu pot crede nici un singur cuvânt din Biblie”, striga odată un ateist. „Ea este mincinoasă dela început până la sfârșit”. Un creștin, cu o voce blândă, îl întrerupse: „Aveți o Biblie?” „Da”, răspunse ateu. „Suneți așa de buni să căutați la Evrei 9:27 și să citiți prima parte din acest verset?” Ateistul căută locul și

ecli: „Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată...” „Este adevărat lucrul acesta?”, întrebă creștinul. „Da, e adevărat”, răspunse ateu, cam supărat. „Da, e adevărat”, spuse și celalalt, prea adevărat și tot așa de adevărată e și celalaltă parte a versetului. „Iar după aceea vine judecata”. Dumnezeu voastră puteți să nu credeți, dar cum este rânduit ca fiecare om să moară tot așa va urma judecata. Fără ca tu să-l ai pe Hristos ca Mântuitor?

Să-L luăm cu noi

Odată un șofer a fost rugat de un călător să-l ia și pe el în mașina. Dar șoferul nu-l lua în seamă. Însă, după ce parcurse câțiva km., mașina s-a surcat și, cu toate încercările lui, n'a putut să o repare. În starșit, l. ajunsese din urma călătorului, și-l întrebă ce i s'a întâmplat. „Nu te privește, e treaba mea”, răspunse șoferul. „Dar poate aș putea să vă ajut”, răspunse călătorul. El se puse pe lucru și, în curând mașina fu reparată. Șoferul simțindu-se rușinat de putarea lui, îl rugă de data aceasta pe călător să-l însoțească, pentru că s'ar putea întâmpla să se strice din nou mașina. De câte ori în drumul vieții noastre, când toate lucrurile par că merg bine, nu luăm în seamă cheamarea lui Isus? „Ca să ne dăm seama puțin mai târziu cât de mare nevoie avem de El. Lăsați să avem întotdeauna pe Hristos în inimă. Pentru ca neîncetat să avem mâna Lui care să ne ajute în necazuri.

Ca zece mii

Frederic cel Mare trimise știre unui vestit general al său că-i trimite șazeci de mii de soldați pe câmpul de luptă. Când generalul numără soldații și, văzând că nu sunt numai cincizeci mii, ei spuse regelui greșala sa. Privind cu dragoste pe generalul său, Frederic răspunse: „Pe tine te-am socotit ca zece mii”. Cum ne consideră pe noi Dumnezeu în războiul pe care creștinii îl duc împotriva Satanei? Ne socotește ca Frederic pe generalul său? De ce nu? Că doar avem această promisiune. „Unul singur dintre voi urmări 1000 dintre ei, căci Domnul Dumnezeu vostru va lupta pentru voi cum v'a spus”. Iosua 23:10.

Un răspuns bun

Un oarecare predicator modern, încheie una din predicile sale cu următoarele cuvinte: „Virtutea este atât de atrăgătoare încât, dacă s'au putea ca ea să se încarneze și să umble prin lume îmbrăcată în haine omenești, oamenii s'ar prosternă înaintea ei și i s'ar închina”. În aceeași zi seara un alt predicator ținu o cuvântare tot în aceasta sălă. Acesta era un om umil care iubea mult Evanghelia. La în-

cheere, el, amintindu-și de cuvintele de celalalt vorbitor, zise: „E dureros că trebuie să spunem că viața a umblat prin lume, având trup omesc și fiind îmbrăcată ca toți muritorii, persoana Domnului Isus Hristos. Dar oamenii, în loc să i se prosternă și să închine, au batjocorit-o și au răstignit-o pe cruce”.

Ca Hristos nu este „dacă”

O fetiță a fost convertită, auzind o predică despre leprosul care a venit la ea și a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești”. „Am băgat de seamă”, spuse ea mai târziu, „că, în cererea leproșului era un „dacă”. Dar în răspunsul lui n'a fost nici un „dacă”. M'am dus să-l văd, am scos acel „dacă”, am îngrijit și am zis: „Doamne, tu poți, tu poți să mă curățești. Eu mă predau ție”. Că eretului unei credințe mari e să fii deplin sigur că la Hristos nu e „dacă”.

Adevăratul motiv

Odată, la o întrunire a copiilor, predicatorul oferi 20 lei aceluia dintre ei care avea cele mai multe felite care se va scula în picioare și va cânta o cântare. Spre mare lui mândrie și bucurie, chiar băiatul lui s'a sculat și cântă. Dar el n'a vrut să primească banii și nu cântă pentru bani, tată”, zise băiețelul. „Cânt pentru Isus”. Ori ce lucru pe care îl facem, ar trebui să aibă această înțeles: „Spre slava lui Hristos”.

Ce înseamnă o viață sfântă

O viață sfântă înseamnă o viață trăită în unire și tovarășie cu Isus Cristos, ca Domn. Aceasta este definiția cea mai simplă și cuprinzătoare despre viața sfântă pe care eu o cunosc, o viață în care Isus este stăpânul, în care crurile sunt supuse Lui, în care El împărtășește gândurile noastre și formează idealurile noastre în care toate colțurile sunt sub supravegherea Lui, este viața care voia, Lui formează plăcea noastră cea mai mare.

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc
K e e s k e s
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 11.